

nes klassificering. Herudover er en paragrafhenvi-
ning ændret på grund af den ændrede paragraffølge.

Til § 17.

Bestemmelsen svarer til § 17 i udkastet og er på
visse punkter ændret i forhold til dette. Der er så-
ledes i stk. 3 foretaget den ændring, at det nu ud-
trykkeligt angives, at bestemmelsen kun omfatter
anlægsarbejder. I stk. 4 er det dernæst udtrykkeligt
fastslået, at ministeren kan pålægge vejbestyrelsen
at udføre sådanne anlæg, som kan blive nødvendige
som følge af internationale forpligtelser. Herved er
bl. a. tænkt på den internationale protokol af 16.
september 1950 om det internationale hovedvejs-
net og på aftaler med vore nabolande.

Der forelås endvidere indsat et nyt stk. 7 om
fortovsanlæg langs de af amtsrådene bestyrede
hovedlandeveje og landeveje gennem byer og be-
byggelser. Som fremhævet af foreningen „Bymæs-
sige kommuner“ har de nævnte hovedlandevejs-
og landevejsstrækninger en betydelig interesse ikke
alene for vejbestyrelsen, men også for den kom-
mune, på hvis grund de pågældende vejstrækninger
er beliggende. Amtsrådene har derfor også hidtil
i adskillige tilfælde optaget forhandling med den på-
gældende kommunalbestyrelse, når der var tale om
anlæg af eller ombygning af fortove gennem be-
byggelser, og udgifterne er ikke sjældent blevet
afholdt enten af de tilstødende grundejere eller af
den lokale kommune, ligesom man undertiden har
pålignet udgifterne til fortovsanlægget på de til-
stødende grundens ejere i overensstemmelse med be-
stemmelserne i en lokal vejvedtægt. I nogle tilfælde
har det imidlertid vist sig vanskeligt at gennemføre
de pågældende anlæg, dels fordi der i almindelighed
ikke findes nogen hjemmel til at pålægge hverken
lodsejere eller vedkommende kommune bidrag til
disse udgifter, svarende til de lokale beboeres sær-
lige interesse i fortovet, dels fordi hjemmelen til at
gennemføre vedtægtsbestemmelser som de nævnte
betvivles. Ønskeligheden af, at der indføres dertil
sigtende bestemmelser, er tiltrådt af vejlovsudvalget
af 1951 og af amtsvejsinspektørforeningen, og mini-
steriet kan slutte sig hertil, ikke mindst ud fra hen-
synet til færdselssikkerheden. Da fortovsanlæg
langs de pågældende hovedlandevejs- og landevejs-
strækninger som nævnt i det hele har en betydelig
interesse for de lokale kommuner langs vejene,
foreslås det udtrykkeligt foreskrevet, at amtsrådet
skal forhandle med kommunalbestyrelsen des-
angående. Forslaget går i øvrigt ud på, at amts-
rådet kan bestemme, at udgifterne ved tilvejebrin-
gelse af en tidssvarende belægning af eller kant-
begrænsning for fortove — men endvidere ikke ved

arealerhvervelser, ledningsarbejder eller lignende —
helt eller delvis skal betaales af grundejerne, over-
ensstemmende med reglerne i den lokale vejved-
tægt om istandsættelse af overtagne eller nye veje
m. m. Bidrag bør naturligvis ikke pålignes, såfremt
der i henhold til kap. III er truffet bestemmelse
om, at der ingen adgang skal være til den pågæl-
dende vejstrækning fra de tilstødende ejendomme,
da lodsejerne i så fald ingen særlig fordel har af
fortovsanlægget. Findes der ikke vejvedtægt for det
pågældende område, bør vejbestyrelsen ikke af den
grund stilles ringere, hvorfor det foreslås, at amts-
rådet da kan kræve, at den pågældende kommune
helt eller delvis afholder de udgifter, som ellers
kunne være pålignet lodsejerne. Når arbejdet er
udført, må det påhvile amtsrådet at afholde de
med vedligeholdelsen forbundne udgifter.

Til § 18.

Bestemmelsen svarer til § 18 i udkastet.

Efter henstilling fra amtsvejsinspektørforeningen
er der i stk. 5, 1. punktum, foretaget den ændring,
at det nu udtrykkeligt fastslås, at bestemmelsen
kun vedrører anlægsarbejdet. I øvrigt er der kun
foretaget mindre terminologiske ændringer efter
henstilling fra foreningen „Bymæssige kommuner“.

Til §§ 19 og 20.

Bestemmelserne er uændrede i forhold til §§ 19
og 20 i udkastet. I § 20 er dog ændret en paragraf-
henvielse på grund af den skete ændring i para-
graffølgen.

Til § 21.

Bestemmelsen svarer til § 21 i udkastet, men er
på visse punkter ændret i forhold til dette.

Udkastet forudsatte, at tvistigheder mellem mini-
steren og et amtsråd om optagelse af en sognekommunal
bivej på vejplanen eller om omfanget af de
overslag m. v., som skal udarbejdes i henhold til
stk. 2, skulle forelægges vejnævnet til afgørelse.
Da ministeren imidlertid i henhold til § 9 får den
endelige afgørelse med hensyn til vejenes klassi-
ficering, og da det er ministeren og ikke vejnævnet,
der har ansvaret for vejplanens udarbejdelse, fore-
slås bestemmelsen ændret derhen, at det også i
dette tilfælde bliver ministeren, der træffer den
endelige afgørelse efter indhentet erklæring fra vej-
nævnet.

I stk. 3 er der efter henstilling fra amtsrådsfor-
eningen og foreningen „Bymæssige kommuner“
foretaget den ændring, at vejreglerne bliver vej-
ledende og ikke bindende ved arbejder på offent-
lige veje.